

[Justitsministeren.]

Hensigten, at han skulde vælges, ved jeg ikke, og det kan jo ogsaa være det samme.

Det var blot en Efterligning af udenlandske Metoder, som det kommunistiske Parti iværksatte, at de nødvendigvis skulde have en Mand, der var arresteret, stillet op. Det kommunistiske Parti har lært det i Udlandet og efterbabet det her. Men de vidste altsaa, at han var arresteret, og derfor maatte det forbavse mig noget at modtage et Brev, dateret 11. Marts, der lød saaledes:

„Ved Valget til Borgerrepræsentationen i København den 9. ds. blev Havnearbejder Viggo Lund Poulsen valgt ind i Borgerrepræsentationen som Repræsentant for Danmarks kommunistiske Parti.

Ved Stemmeafgivningen har 5 000 Arbejdervælgere i København klart tilkendegivet, at de betragter Dommen over Viggo Lund som en Klasedom fra det borgerlige Samfunds Side, og at de kræver hans øjeblikkelige Frigivelse, for at han kan indtage den Plads, som tilkommer ham som Repræsentant for københavnske Arbejdere i Borgerrepræsentationen.

Danmarks kommunistiske Partis Central-Komité retter hermed paa disse 5 000 Vælgeres Vegne en Henvendelse til Regeringen om at bøje sig for denne utvetydige Meningstilkendegivelse og gennem Amnesti øjeblikkelig sætte Viggo Lund paa fri Fod, saaledes at han straks bliver i Stand til at beklæde det Mandat, som Valget har givet ham.

Arne Munch-Petersen.“

Det lille Kursus, jeg tidligere havde givet det ærede Medlem i Høflighed, frugtede altsaa straks, men havde desværre ikke varig Virkning, thi at skrive til Justitsministeren, at Dommen er en Klasedom og forlange *øjeblikkelig* Frigivelse under Henviisning dertil, er selvfølgelig en Form, der ikke kan føre til noget Svar.

Selve Indholdet af Skrivelsen var ogsaa saaledes, at der ikke var noget at svare paa. Der krævedes Amnesti for Viggo Lund, men ved den tidligere Forespørgsel den 15. December 1932 — Spalte 1906 i Rigsdagstidenden — havde jeg gjort det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen og hans Meningsfælle og hele Tinget bekendt med, at Amnesti aldeles ikke kan anvendes i et Tilfælde som dette. Alene paa Grund af Forbrydelsens Beskaffenhed, den ret for dømmelige Forbrydelse at ophidse andre til at vove Pelsen ved Overfald paa Politiet, medens man ikke selv deltager deri, ikke gaar i Spidsen, kunde der ikke vindes nogen Sympati for noget Sted; en saadan Provoka-

tørvirksomhed kan selvfølgelig ikke føre til Hensyntagen fra Myndighedernes Side. Og Amnesti kan der overhovedet ikke være Tale om i et saadant Enkeltmandstilfælde. Jeg har gjort Rede for, at det er under helt andre Forhold der anvendes Amnesti, saa de vidste meget vel, at en saadan Henvendelse med Krav om Amnesti ikke vilde føre til noget.

Nu spørges der, hvad Regeringen agter at foretage sig. Jeg maa svare: Kommunisterne vidste, at den paagældende var idømt 6 Maaneders Fængsel, og at han afsønde Straffen, og naar det ærede Medlem henvender sig til ham i Fængslet om at tillade, at han bliver opstillet, saa maa de Herrer være belavede paa, at hvis han bliver valgt, kan han ikke give Møde, før Straffen er afsonet. Han blev idømt 6 Maaneders Straf, tiltraadte i Midten af Februar, og da ca. 1 Maaned gaar af paa Grund af Varetægtsarrest, vil han komme ud i Midten af Juni. Til den Tid vil han altsaa kunne give Møde i Borgerrepræsentationen, men ikke før.

Hermed har jeg sagt, hvad der faktisk kan siges om den Sag, og har ikke noget at tilføje.

Ordføreren for Forespørgerne (Munch-Petersen): Vi har nu modtaget Regeringens Svar gennem Justitsministeren, og dette Svar maa naturligvis betragtes som et Svar fra Regeringen, ogsaa fra dens socialdemokratiske Flertal. Det gaar kort og godt ud paa, at Regeringen intet agter at foretage sig i Anledning af det skete. Den Fremstilling af Sagens Gang, som jeg gav her, var, som jeg bemærkede, ikke min Fremstilling, men jeg byggede den paa Regeringsbladet „Politiken“, paa Justitsministerens eget Organ. Jeg forstaar udmærket, at der maa være sket en skæbnesvanger Fejltagelse, en manglende Censur, en Redaktionssekretær, der maa have sovet, eller noget andet, for at der kan gives en saa forholdsvis sandfærdig Fremstilling i „Politiken“ af den Slags Begivenheder, men ikke desto mindre er det altsaa sket, og derfor har jeg kunnet henholde mig dertil.

Og denne Fremstilling staar jo i Mod-sætning til det, Justitsministeren hævder er foregaaet. Der er ikke sket noget Overfald paa Politiet, men der er foregaaet det, at et Antal Betjente har trukket Stavene og hugget ind paa en Forsamling, fordi de vilde frem og rydde en Trappe til Bethesda. Der er altsaa heller ikke foregaaet det, at Taleren har ophidset til Overfald paa Politiet eller lignende Ting, men Taleren har opfordret Forsamlingen til at blive staaende.